Tre mænd og 127 Fiat'er

ASI OMNIENT AUT numquam di velicium harciis dus.Numquatecus int ut volum venderovit

I Birkerød i Nordsjælland går tre mand og skruer på en bil – nemlig Fiat 127. Faktisk skruer de på hele syv af dem, for til sidst at have en hver, når sæsonen starter i 2015

"Jeg er Fiat-fan – hva' fan er du?", stod der på klistermærkerne dengang i 1970erne og 1980erne. Ofte sad de bag på en Fiat 127. En rød eller en støvet grøn eller en sjælden gang imellem på en 127 Sport i sort.

På et værksted nord for København går tre voksne mænd og roder med biler efter arbejdstid, og hvis det gamle Fiat-slogan passer på nogen – så er det dem. For cirka et halvt år siden begyndte Jens Christian Nielsen, der er uddannet mekaniker og pladesmed, og Per Tøpholm Jørgensen, som bare er glad for at skrue på gamle biler at se sig om efter Fiat'er. Ikke alle Fiat'er, men 127'ere. Og de fandt en hver. Men da Jens Christians kollega Arne, der er autolakerer fik nys om dét projekt, ville han også have en 127. Og nu står de rundt omkring på pladeværkstedet i Birkerød. En på en lift, en anden i et hjørne, og inde på malerværkstedet står Arnes.

Den første Fiat 127 rullede af samlebåndet på Fiat-fabrikkerne i 1971, og den lille forhjulstrukne familiebil med den tværliggende motor blev populær med det samme og tog titlen som Årets Bil i 1972. Op gennem 1970'erne så man den praktiske italiener overalt i gadebilledet, og Fiat 127 var en af de bedst sælgende biler i Europa i perioden. Familie-Fiat'en blev – som så mange italienere fra 1970'erne – dog ikke berømmet for sin pålidelighed, og rusten har taget mange af de mere end 3,7 millioner eksemplarer, der blev produceret i modellens 16 år lange levetid.

ASI OMNIENT AUT liquiame peditia ex et et am adicius exerspero ipsanim libus, to mo con

ASI OMNIENT AUT liquiame peditinumquam di velicium harciis dus.Numquatecus int ut volum

ASI OMNIENT AUT liquiame pedinumquam di velicium harciis dus.Numquatecus int ut volum

En forståelig succes

Mere spændende end fornuftig

ASI OMNIENT AUT liquiame peditia ex et et am adicius exerspero ipsanim libus, to mo con numquam

Men nogle af folke-Fiat'erne har overlevet, og tre af dem er på vej tilbage til livet på landevejene.

Syv i alt

Det er faktisk noget af en underdrivelse, at tale om tre Fiat'er til de tre mænd i Birkerød. For Arne, Jens Christian og Per har sammen købt i alt syv gamle 127'ere, for at få puslespillet med pladedele og stumper til at gå op i tre.

"Da vi alle tre havde købt en, sagde Jens Christian 'vi kører til Gavnø næste år'. Så det er det mål vi har sat os for at nå", siger Per Tophøj Jørgensen. De tre Fiat-fans har skrabet alt, hvad de har kunnet finde sammen af reservedele. De har budt på eBay, holdt skarpt øje med Gul & Gratis og søgt i alle afkroge både herhjemme og i udlandet.

"Vi hentede en af bilerne i en Fiat Ducato-kassevogn i Jylland. Den kunne lige stå bagi", siger Per, og Jens Christian tilføjer, at det ikke var gået, hvis det havde været Mk 2-versionen, der kom i efteråret 1977. Den er nemlig to millimeter bredere. Per viser et billede på sin telefon af, hvordan den lille italiener er proppet ind i en større italiener, og hvor der rundt om den er et væld af reservedele, som de tre samlede sammen på turen hos en række andre Fiat-entusiaster.

Arne har endda skrællet to af bilerne for alt brugbart og skrottet resten af dem. De har taget ture rundt i landet og har jagtet stumper overalt, så projekterne kan gøres færdige til klassikersæsonen i 2015.

Sjældne pladedele

"Vi har købt alt 127, der har været til salg det sidste halve år. Alle delene står nede i kælderen. Der var sågar en, der via facebook hørte, at vi var i gang og tippede os om en 127, der stod i en indkørsel i Herlev. Så hentede vi den", siger Per Tophøj. Pæn var den ikke, og der var ikke meget, der kunne bruges. Men lidt har jo også ret.

Per fandt sin Mk 1'er på en produktionsskole på Fyn, hvor en lærer ville have, at eleverne skulle sætte bilen i stand. Men inden det skete, holdt læreren op, og projektet strandede, så den orange Fiat stod bare der. Indtil den kom til Birkerød. Nogle dele har været lettere at skaffe end andre. Jens Christian har købt et sidespejl til en tier et sted, og generelt har de fundet de dele, de skulle bruge. Det vanskeligste har været at skaffe en pladedel til venstre side af bilen. Og det er der ingen fornuftig forklaring på.

"Det er ikke til at sige, hvorfor det er så svært at finde pladedele til venstre side. Men det er det bare", siger Per Tophøj. Og mumler så lige, at det skal jeg ikke skrive, for så stiger priserne på de dele, der er tilbage.

Men detektivarbejdet med at finde reservedele har givet bonus. Alle tre Fiat-fans er klar til at samle deres biler, der skal være 100 procent originale og helt i orden, når de ruller ud af værkstedet.

"Hvis man ikke laver det ordentligt fra start af, så kommer det lige tilbage i hovedet på en", siger Arne, der har sagt til de andre, at han kun gider hjælpe dem med at male bilerne, hvis det bliver med originale Fiat-farver.

Også en Ritmo

"Det er Arne, der er længst med sin, er det ikke?", spørger Per Tophøj de to andre. Det er Arne enig i, mens Jens Christian er mere tvivlende over for det udsagn. Jens Christian er gået i gang med en Fiat Ritmo Cabriolet. Den står midt i værkstedet, og Jens er ved at skrue plader på den nysynede Ritmo. Den ligner en bil, hvor der er masser at tage fat på, for den står langt fra, som den så ud i brochurerne i 1980erne, for nu at sige det pænt. Men der er nummerplader på, og det er mere, end man kan sige om de tre 127'ere.

Per har sadlet om. Han er gået væk fra sin Mk 1, som han først havde tænkt sig at få på gaden. Undervejs i processen faldt han nemlig over en 127 Sport fra 1982, der er mere sjælden og lidt mere sporty med sine 75 hk end de to venners Mk 1'ere. De har kun 47 hk.

En ting er sikkert. Det bliver ikke hestekræfterne, der bliver afgørende for, hvem der kommer først til Gavnø-træffet næste år. Det kommer an på knofedtet. Men mon ikke du kan se tre 127'ere i kortege til den tid? De starter fra Birkerød.